

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — France Télévisions SA κατά Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Υπόθεση C-298/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Επιχείρηση η οποία παρέχει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό — Επιχείρηση η οποία προσφέρει δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο — Υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος)

(2019/C 65/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

France Télévisions SA

κατά

Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

παρισταμένου του: Ministre de la Culture et de la Communication

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι επιχείρηση η οποία προσφέρει τη δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο δεν πρέπει, εξ αυτού και μόνον του γεγονότος, να θεωρηθεί ως επιχείρηση η οποία παρέχει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό.
- 2) Οι διατάξεις της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στο να επιβάλει ένα κράτος μέλος, σε κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, υποχρέωση μεταφοράς σήματος σε επιχειρήσεις οι οποίες, χωρίς να παρέχουν δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προσφέρουν τη δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 256 της 7.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S κατά EA, EB, EC

(Υπόθεση C-367/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε' — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Αίτηση τροποποίησης των προδιαγραφών — Χοιρομέρι προερχόμενο από την περιοχή του Μέλανος Δρυμού, Γερμανία («Schwarzwälder Schinken») — Ρήτρες συσκευασίας εντός της περιοχής παραγωγής — Δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 ή του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012]

(2019/C 65/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

S

κατά

EA, EB, EC

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, σε συνδυασμό με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1898/2006 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 510/2006, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, έχουν την έννοια ότι η απαίτηση να συσκευάζεται ένα προϊόν που φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη εντός της γεωγραφικής περιοχής της παραγωγής του δικαιολογείται, βάσει του προμνησθέντος άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε', εφόσον συνιστά αναγκαίο και όχι δυσανάλογο μέσο για τη διασφάλιση της ποιότητας του προϊόντος, την εγγύηση της προελεύσεώς του και την εξασφάλιση του ελέγχου των προδιαγραφών της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν, όσον αφορά την προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη «Schwarzwälder Schinken», η απαίτηση αυτή δικαιολογείται δρόντως από έναν εκ των προμνησθέντων σκοπών.

(¹) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt B κατά A-Brauerei

(Υπόθεση C-374/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Φόρος μεταβίβασης ακινήτων — Απαλλαγή — Μεταβιβάσεις της κυριότητας ακινήτου που επήλθαν λόγω πράξεων μετατροπής που διενεργήθηκαν εντός ορισμένων ομίλων εταιριών — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα — Δικαιολόγηση)

(2019/C 65/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt B

κατά

A-Brauerei

παρισταμένου του: Bundesministerium der Finanzen

Διατακτικό

Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι φορολογικό πλεονέκτημα, όπως αυτό της κύριας δίκης, το οποίο συνίσταται στην απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων της μεταβίβασης της κυριότητας ακινήτου η οποία πραγματοποιήθηκε λόγω πράξης μετατροπής διενεργηθείσας αποκλειστικώς μεταξύ εταιριών του ίδιου ομίλου, συνδεόμενων με σχέση συμμετοχής κατά ποσοστό τουλάχιστον 95 % επί ελάχιστο και συνεχές διάστημα πέντε ετών πριν από την εν λόγω νομική πράξη και πέντε ετών μετά από αυτήν, δεν πληροί την προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα του πλεονεκτήματος, που θέτει η διάταξη αυτή.

(¹) EE C 309 της 18.9.2017.